

Valdemar Sørensen: Det er en Glæde at se af Bilagene til det foreliggende Lovforslag, hvor forholdsvis ringe opadgaende Bevægelse der har været i Prisdannelsen, siden vi sidste Gang behandlede den tilsvarende Lov. Tabellen over Engrospriserne viser, at i Tiden fra Oktober 1941 til Oktober 1942 er Pristallet steget fra 205 til 214 eller med 9 Points, medens Stigningen det foregaaende Aar laa paa 22 Points. Naturligvis kan man ikke sige, at dette Resultat i et og alt skyldes Prisolven og Priskontrolraadets Virksomhed, men enhver af os ved jo dog, hvor stor Betydning denne Virksomhed har haft, og jeg maa i saa Henseende over for den højtærede Handelsminister udtale min store Tilfredshed med, at den Ændring af Priskontrolraadets Ledelse, som blev gennemført for et Aars Tid siden, netop har haft de Følger, som man her fra Rigsdagen ønskede den skulde have, at man ved denne Omordning virkelig fik Priskontrolraadet ind under en fast, maalbevidst Ledelse, hvor de samfundsmæssige Synspunkter vilde komme til at give sig stærkere Udtryk i Arbejdets Resultat. Det tror jeg ogsaa nok man kan sige, og jeg synes, det ved denne Lejlighed bør anerkendes, nu da Priskontrolraadets nye Ledelse har arbejdet i et Aars Tid.

Men naturligvis kan der være mange Omraader, hvor der for de Folk, der paa en eller anden Vis er implicerede i Priskontrolraadets Virksomhed, er Grund til at være utilfredse. En af de Maader, man viser det paa, er øjensynligt den, det ærede Medlem Hr. Prieme gav Udtryk for ved at udtrykke sin stærke Beklagelse af, at det ikke havde været muligt at fastsætte fornuftige Priser for Ting som Fisk, Kartofler, Frugt, Grøntsager, noget, vi alle sammen beklager, og som hele Befolkningen ogsaa beklager. Det vilde dog have været rart, hvis det ærede Medlem samtidig havde givet Udtryk for, at han ønskede et bevidst Arbejde rettet ind paa at faa Priserne fastsat paa disse Omraader af Forbruget, for ellers kunde man let forstaa det ærede Medlems Udtalelser saadan, at han mente, at naar der er Frihed paa de Omraader — i hvert Tilfælde den relative Frihed, som Producenter og Leverandører benytter sig af —, burde den ogsaa herske paa andre Omraader. Det er en Ting, som vi andre ikke saa ligefrem kan gaa ind paa, og som gav det ærede Medlems Argumentation Udseende af at være en Særbetænkning, afgivet i Priskontrolraadet, hvoraf det ærede Medlem som bekendt er Medlem.

Bestræbelserne for en Regulering af Restauranternes Priser mente det ærede Medlem kaldte paa Smilet; jeg synes, det mere vilde kalde paa Smilet, eller rettere paa Forargelsen, hvis man ikke skred ind paa de Omraader, hvor Benyttelsen af de foreliggende Omstændigheder hyppigt har faaet et saa ublu Udtryk som her. I og for sig kan man sige, at for mange af de Gæster, der betaler disse Priser, har den store Befolkning ikke synderlig Interesse. Men naar man tumler sig med saa fuldkommen Frihed, som det synes at man gør paa dette Felt, virker det i moralsk Henseende meget grelt over for en Befolkning, som paa mange andre Omraader af Vareforsyningen dog ser visse Bestræbelser udfoldet fra offentlig Side for at bremse Løbet, saa jeg kan heller ikke være enig med det ærede Medlem heri.

Naar jeg skal omtale nogle af de Ting, der i Lovforslaget har vakt min Interesse, standser jeg først ved den Bestemmelse i § 1, hvorved den højtærede Handelsminister foreslaar, at Priskontrolraadet kan delegeres sin Kontrolmyndighed med Hensyn til visse Virksomheder, Banker, Sparekasser og Forsikringsselskaber — eksempelvis har den højtærede Minister ogsaa nævnt Fragtforholdene — til de offentlige Tilsynsorganer, som i Forvejen har Indseende med den Slags Virksomheder. Hele dette Spørgsmaal er formodentlig opkommet ved, at man i disse Kredse, Banker og Forsikringsvirksomheder, har næret en vis Tvivl, om man overhovedet hørte ind under Loven, og for saa vidt ser jeg med Glæde en saadan Tilføjelse i Loven, fordi den om end ikke direkte, saa indirekte i høj Grad slaar fast, at de hører ind under Loven. Men naar jeg betragter det som en af Hensigterne med at sætte Bestemmelsen ind, beklager jeg, at Ministeren ved Bestemmelsens Formulering ligesom tager Afstand fra selve Prislovens Regler.

Der staar nemlig i Bestemmelsen, at Ministeren kan bestemme, „at Kontrollen udøves af vedkommende Tilsynsorgan efter nærmere af Ministeren under Hensyntagen til de paagældende Virksomheders særlige Karakter fastsatte Regler“. Hvis der havde staaet, at Kontrollen skulde udøves i Henhold til Prisloven efter særlige af Ministeren fastsatte Regler, vilde Tingen efter min Anskuelse have været klaret. Men da den højtærede Handelsminister i sin Fremstættelsestale netop gav Udtryk for, at man vilde lægge disse Kontrolinstansers Virksomhed saa tæt op ad Prislovens Bestemmelser som muligt, ser det stærkt ud til,